

[Jørgen Tved]

sidder godt og fedt på flæsket, kan det somme tider være vanskeligt at forstå, at der er nogle mennesker, der har det svært.

Det er allerede blevet fremført, at f.eks. tandbehandling er noget, der skal betales, eller også skal man også i det tilfælde på pensionskontoret og bede om et personligt tillæg, for at dette kan blive klaret. Det er der åbenbart nogle der mener er en rimelig måde at behandle folk på, at de skal stå med hatten i hånden for at få klaret sådan nogle nødvendigheder.

Vi mener, at det havde været rimeligere, om forsamlingen havde sagt: Her er et forslag, affattet så kort og så klart og koncist, at der ikke skal nogen til at fortolke, hvad det indeholder, og sådan at pensionisterne kan forstå det og sagsbehandlere rundt omkring også kan forstå det. Lad os på den baggrund skynde os at vedtage et sådant forslag.

Vi så allerhelst, at gratisprincippet på dette område blev indført også for andre befolkningsgrupper, men vi har nogle forpligtelser til at varetage interesserne for den svageste, den mest mishandlede befolkningsgruppe, som vi overhovedet har i dette land, og derfor synes vi, at den arrogance, der er kommet til udtryk fra flere af ordførerne her, kunne man godt prøve på at dæmpe en lille smule ned.

Jeg vil også godt knytte nogle få bemærkninger til udviklingen specielt inden for medicinalindustrien, for her har vi jo også på det aller seneste fået nogle oplysninger, der fortæller lidt om de horrible fortjenester, disse virksomheder har. Det er jo fantastisk, at man i dag skal sige til en pensionist: Gå op og få en recept hos din læge og tag så båden over Sundet; dér er medicinen meget billigere end i Danmark. Og det er fantastisk, at det skal kunne betale sig at tage over Øresund for at få den nødvendige medicin, som mange mennesker har behov for for at kunne holde de skavanker ud, som de har pådraget sig gennem et langt og slidsomt liv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslut-

ning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om barselorlov m.v.

Af Carsten Andersen (SF) m.fl.
(Fremsat 29/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Forslagsstillerne ønsker, at det tydeliggøres, at retten til ekstraordinære dagpenge, når barnet er indlagt på sygehus i forlængelse af fødslen, også omfatter genindlæggelser, dvs. indlæggelser, der sker inden 5 uger efter udskrivelsen af barnet fra sygehus.

Samtidig foreslås det, at adoptivforældre også får ret til ekstraordinær barselshvileperiode.

Baggrunden for forslaget er den seneste ændring af dagpenge- og barselorlovsloven. Sidste år gennemførte vi, at den særlige adgang til ekstraordinære dagpenge i indtil 3 måneder ud over den ordinære dagpengeperiode nu også omfatter tilfælde, hvor det nyfødte barn må forblive på sygehuset eller umiddelbart efter udskrivelsen må indlægges på grund af sygdom eller til behandling af en medfødt lidelse.

Tidligere var der som bekendt kun mulighed for at få ekstraordinær barselshvileperiode, når indlæggelsen skyldtes for tidlig fødsel eller for lav fødselsvægt.

Det anføres, at formålet med lovændringen ikke er tydeligt klargjort i selve lovtæksten, og at bestemmelsen derfor i praksis har givet anledning til fortolkningsproblemer. Der henvises til, at en række kvinder inden for barselorlovsperioden har fået afslag på en ansøgning om forlænget barselorlov i tilfælde af barnets indlæggelse, fordi barnet ikke var blevet indlagt i umiddelbar tilknytning til fødslen. Børnene var i alderen 10 dage til 5 uger ved indlæggelsen, og der var tale om indlæggelsesperioder på op til et par måneder.